

[Undervisningsministeren.]

søgte at udforme et positivt Forslag, men valgte den Udvej at give Landsbybogsamlinger — det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds ankede lidt over, at der staaer „Bogsamling“ et Sted og ikke „Bibliotek“ helt igennem; det gør der for øvrigt ogsaa i Regeringsforslaget; dør staaer „Haandbogsamling“ og ikke „Haandbibliotek“; det er jo saadan, at man ligefrem af stilistiske Grunde varierer Udtrykkene en lille Smule. Det ærede 3die tingvalgte Medlem slog sig i Virkeligheden ogsaa til Taals med, at man havde faaet denne Udvidelse for Folkebogsamlingen. I hvad det ærede 3die tingvalgte Medlem sagde om den danske Lærerstands Betydning for Bibliotekssagens Fremme og Udvikling her i Landet, er jeg fuldkommen enig med ham.

J. V. Christensen: Jeg vil antage, at det har ringet noget for Folketingsudvalgets Medlemmers Øren i Eftermiddag, men jeg vil dog sige, at med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder tror jeg, vi i Hovedsagen skal blive paa Folketingets Grundlag. Vi bør selvfølgelig under Udvalgsbehandlingen se, om det er nødvendigt at foretage Rettelser i de Ting, der har været kritiseret, men de Hovedprincipper, som der nu en Gang er opnaaet Enighed om, vil jeg dog meget anbefale at man bliver staaende ved.

Der er udtalt ligefrem Frygt for, at man kunde oprette for mange Biblioteker efter dette Forslag, at man stod overfor uoverkommelige økonomiske Ofre. Det tror jeg nu slet ikke. Jeg tror ikke, man behøver at nære Frygt for, at der skal finde en Masseoprettelse af Biblioteker Sted. Jeg tror netop, at fordi Lovforslaget er lagt ind under det, som Ministeren meget rigtigt betegnedes som Befolkningens sunde Sans, vil man gaa forstandigt og roligt frem ad den Vej, man er inde paa; jeg mener ogsaa, man har haft en god Støtte af de Myndigheder, som Loven har skabt til Fremme af Bibliotekssagen.

Et æret Medlem — jeg husker ikke hvem — udtalte en Kritik af, at der ikke kunde oprettes Læsestuer nok. Jeg ser saadan paa det Spørgsmaal, at Læsestuer vil der i Almindelighed neppe blive Brug for i Landsbyerne; jeg kunde derfor godt slaa mig til Ro med den Affattelse, Lovforslaget har. Hvis der indtraf det Tilfælde, at man ønskede en Læsestue oprettet et Sted, skulde man nok vide at finde Vej enten fra Biblioteksraadets eller fra Ministeriets Side. Det, det gælder om, hvis man gaar til Oprettelse af Læsestuer, er, at man faar oprettet dem i Købstæderne, hvor der er en Del Ungdom,

som paa den Maade kan faa god og sund Beskæftigelse. Og saa er der navnlig een Ting, jeg lægger megen Vægt paa, og det er, at disse Biblioteker faar Haandbogsamlinger, som i enhver Henseende svarer til de Behov, den opvoksende Ungdom har.

Ellinger: Jeg skal blot, idet jeg henviser til mine tidligere Udtalelser, bemærke, at der slet ikke er Tale om at ændre Principperne ved, hvad der er vedtaget. I det hele kan man ikke sige, der egentlig er sket nogen Forandring af Principperne ved den Behandling, denne Sag har faaet i Folketinget.

Med Hensyn til Læsestuer i Landsbyerne er det ganske ubestrideligt, at Venstre i Folketinget har foreslaaet en Bestemmelse, der i Virkeligheden udelukker Oprettelsen af Læsestuer paa Landet — det vil sige med Statstilskud. Men jeg antager, man har gjort det af Uagtsomhed, og at man nu bør ændre dette. Jeg vil dog antage, at der mange Steder vil opstaa Trang til saadanne Læsestuer ude paa Landet, hvor der jo ikke er saa forfærdelig mange Steder, de unge Mennesker kan gaa hen — Biografer er der naturligvis alle Steder. Saa kan det ikke nytte, man siger, at Myndighederne nok vil vide at finde Vej dertil, som den ærede sidste Taler sagde. Ja, men ikke med Statstilskud, medmindre man meget stærkt udvider Begrebet: købstadlignende Bebyggelse. Men det kan vist være farligt for mange andre Tilfælde. Altsaa, der er slet ikke Tale om at ændre noget Princip. Men — og det vil jeg ogsaa gerne sige overfor den højtærede Ministers Bemærkninger før — det er i Regelen slet ikke sværere at skrive et Lovforslag klart og tydeligt end at skrive det uklart. Nu har Rigsdagen jo mange Gange faaet Behjælpelser for, at det er noget mærkeligt Bras, der kommer frem herfra, uforstaaeligt for Folk. Forslaget var klart, da det kom fra Ministeriet, men senere er det blevet forkludret. Lad os da alle forene os om, da det ikke koster noget nævneværdigt Arbejde, paa dette Omraade at forsynde os saa lidt som muligt!

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. V. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.